

## **Posudek bakalářské práce Zdeňky Veselé**

### **Diagnostika specifických poruch učení a chování a ovlivnění vývoje dětí s těmito poruchami**

Autorka předložila k obhajobě bakalářskou práci na téma specifických poruch učení a chování. Impulsem pro zpracování textu byla jednak zkušenost s postižením v širší rodině, jednak několikátýdenní praxe v pedagogicko psychologické poradně a základní škole praktické.

Text svým rozsahem 104 stran řádkováním 1 neodpovídá požadavkům na bakalářskou práci. Předepsaný rozsah je překročen přibližně čtyřnásobně. To lze považovat za nezvládnutí tématu.

Cílem je popis problematiky specifických poruch učení a chování (SPUCH) a nabídka technik, které se využívají k podpoře dětí s tímto postižením. Kapitoly 1 až 4 se věnují vymezení problematiky, možnostem diagnostiky postižení a poznámkami k tomu, jak se rodiče mohou s postižením svého dítěte vyrovnat. Kapitoly 5 až 10 přinášejí náměty na práci s dětmi rozdělené podle jednotlivých postižených oblastí.

Všechny uvedené informace jsou převzaté literatury. Zdeňka neporovnává názory různých autorů, neuvádí svoje názory a vzhledem k tomu, že je text tak rozsáhlý, uvádí rozporné nebo zjednodušující informace. Zásadní chyby jsou také v práci s literaturou. Odkazy na některých místech chybí úplně. Doložit to můžeme na příkladu kapitoly 1.3 Deficity dílčích funkcí (s. 19-20). V této kapitole nenajdeme ani jeden odkaz na literaturu, přestože je uvedeno několik autorů (např. Lempp, Lurija, Sindelarova). Ani jeden z nich není uveden ani v seznamu použité literatury. Text je opsán z publikace Pokorné, způsob formulace vypadá, jako kdyby autorem hlavních myšlenek byla studentka sama. Na konci kapitoly je opsán příklad, jak se deficity dílčích funkcí podílejí na učení, a to na příkladu psaní diktátu. Na s. 50 se autorka znovu zmiňuje o psaní diktátů a má na zřeteli již jen jeden z důvodů neúspěchu jmenovaných na s. 20. Kapitol, ve kterých chybí odkazy na literaturu jsem našla více (např. 3.3, 4.4, 5.1, 5.3, 5.4 atd.)

Rodiče, kteří by práci psanou formou příručky četli, budou zasyceni informacemi, někdy obecnými, někdy naopak velmi konkrétními, ale bude pro ně složité vybrat to, co je aktuální právě pro jejich dítě. Je to dáno tím, že autorka vypisuje náměty z několika knih zaměřených na konkrétní problematiku. Práce se tak ze všech výše uvedených důvodů stala klasickým kompilátem.

Formální chybou je i to, že odkazy pod čarou se neshodují se seznamem použité literatury. V seznamu chybí Matějček (poznámka č.3). V příloze je doslovně okopírováno 10 stran cvičení sluchové percepce z práce Pokorné Cvičení pro děti se specifickými poruchami učení. Znovu bez odkazu, publikace není ani v seznamu literatury. V kapitole o cvičení sluchové percepce není na přílohu odkaz- Stejně tak není jasné, odkud jsou převzaty obrázky 1-5.

Je třeba ocenit autorčinu snahu a píli, bohužel bez konečného efektu. Vzhledem k tomu, že Zdeňka práci ani jednou nekonzultovala, považuji za nepřiměřené i poděkování.

Práci přes všechny výše uvedené nedostatky doporučuji k obhajobě. Kvůli hrubým chybám při práci s literaturou musím navrhnout hodnocení D až E (uspokojivě až dostatečně).

V Perálci dne 19. července 2007

Mgr. Marie Ortová  
vedoucí bakalářské práce